

Arrest

nr. 95 875 van 25 januari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 20 augustus 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juli 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 december 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. MATTHEUS en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen België binnen op 26 maart 2012 en diende de volgende dag een asielaanvraag in.

1.2. Op 27 juli 2012 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die op 30 juli 2012 per aangetekend schrijven naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Sharshaie gelegen in het district Rodat van de provincie Nangarhar. U bent een soennitische Pashtoun. U ging ongeveer vier jaar naar school in uw dorp. Uw vader besloot samen met een andere partner om een viertal jaar geleden een eigen constructiebedrijf op te starten met kantoren in Jalalabad en Kabul, genaamd Shahikot Construction Company. Het bedrijf werkte samen met buitenlandse organisaties zoals PRT. Toen uw vader overleed nam uw broer S.(...), een ingenieur, het bedrijf over. Uw broer ontving een dreigbrief van de taliban waarin ze eisten dat hij zou stoppen met zijn werkzaamheden. Toen hij op een dag in het district Sarkano van de provincie Kunar aan het werk was op een buitenlandse basis werd hij ontvoerd door de taliban. Sindsdien hebben jullie geen nieuws van hem. U besloot om na zijn ontvoering ook voor het bedrijf te werken. De taliban kwamen dit echter te weten en stuurden u ook een dreigbrief waarin ze u zeiden te stoppen met uw werk voor het bedrijf en voor hen te beginnen werken. Uw moeder had haar oudste zoon al verloren en wilde met u niet hetzelfde meemaken. Ze raadde u aan Afghanistan te verlaten. U vroeg zelf een paspoort met visum voor Iran aan waarmee u per vliegtuig Afghanistan verliet in de zomer van 1390 (omgezet naar de westerse kalender zomer 2011). U reisde via Turkije, Griekenland, en Italië naar België. Na een reis van ongeveer één jaar kwam u in België aan op 26 maart 2012 en vroeg u de volgende dag asiel aan. Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten voor: uw taskara, twee dreigbrieven van de taliban, een vergunning van het constructiebedrijf, enkele documenten van uw broer en een verzendingsbewijs.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Aan uw beweerde minderjarigheid kan vooreerst geen geloof worden gehecht. Nochtans verklaarde u bij aanvang van uw asielprocedure ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) geboren te zijn op 31 december 1996 en dus minderjarig te zijn (zie blad Inschrijving; Verklaring vraag 4). Op het CGVS beweerde u dan weer dat u ongeveer 17 jaar oud was toen u Afghanistan verliet, maar u kent uw geboortedatum helemaal niet, evenmin als de leeftijd vermeld op uw taskara (CGVS, p. 2-3). Uit het administratieve dossier blijkt echter dat u op datum van 8 mei 2012 met een redelijke wetenschappelijke zekerheid een leeftijd heeft van zeker ouder dan 18 jaar, waarbij 20,6 jaar met een standaarddeviatie van een 2 jaar een goede schatting is (zie document van de Federale Overheidsdienst Justitie, ref. 6/MIN/2012/19207 toegevoegd aan uw administratief dossier). Aldus blijkt dat u ouder bent dan dat u zich initieel voordeed ten opzichte van de Belgische asielinstanties. Het feit dat u trachtte deze instanties te misleiden met betrekking tot uw leeftijd, doet twijfels rijzen omtrent de algehele geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Verder dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde verblijf in het district Rodat van de provincie Nangarhar geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

Er is gebleken dat uw geografische kennis over de regio waarvan u beweerde geboren en getogen te zijn, tekort schiet. Het is opmerkelijk dat u er niet in slaagde om de dichtstbijzijnde dorpen bij Sharshaie op te noemen. U beweerde zelf heel uw leven in Sharshaie (het districtscentrum) woonachtig te zijn geweest. U meende dat de dorpen Mazina, Baru, Akhondzadgan en Jabo het dichtste gelegen zijn, terwijl uit de informatie beschikbaar op het CGVS gebleken is dat er tal van andere dorpen op een veel kortere afstand van Sharshaie gelegen zijn (een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratieve dossier). Dit is hoogst merkwaardig gezien u zich wel degelijk op regelmatige basis verplaatste in uw regio en zelfs naar Jalalabad en Kabul reisde (CGVS, p. 7, 13, 14). In het licht van deze vaststelling is het des te vreemder dat u er evenmin in slaagde de omliggende districten van Rodat correct op te noemen wanneer hier naar gepeild werd. U wist correct dat de districten Deh Bala en Kot een grens hebben met Rodat, maar u denkt verkeerdelijk dat ook Lal Por en Goshta grenzen aan uw district. U kon zich geen andere districten herinneren die een grens zouden hebben met Rodat (CGVS, p. 14). Gezien het belang van de districten in de Afghaanse realiteit is het hoogst merkwaardig dat u niet weet dat ook Bati Kot, Chaparhar, Behsud en Kama grenzen aan uw district (een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratieve dossier). U moet zelfs om naar Jalalabad te reizen het district Behsud doorkruisen waardoor verwacht mag worden dat u dit spontaan kon opsommen. U naar meer informatie gevraagd over de conditie van de wegen in uw district bleef u erg

vaag. U beweerde dat de weg naar Jalalabad al sinds heel lang geasfalteerd werd, maar dat u niet precies wist wanneer. Ook de organisatie die hiervoor verantwoordelijk was kende u niet (CGVS, p. 14). Dit is opmerkelijk daar uit de informatie blijkt dat president Karzai de weg van Torkham naar Jalalabad, de weg die u ook nam vanuit Rodat, in het jaar 2006 pas officieel opende. Dit kan bezwaarlijk erg lang geleden genoemd worden (een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratieve dossier).

Verder dient te worden opgemerkt dat u nauwelijks iets weet over invloedrijke personen die actief zijn in uw regio. Zo kon u wel het districtshoofd van Rodat bij naam noemen. Gevraagd naar meer details over Hazrat Khan Khaksar bleek u maar weinig toelichting te kunnen geven. U wist vreemd genoeg niet hoe lang hij al aan het hoofd stond van Rodat (CGVS, p. 15). Volgens de informatie beschikbaar op het CGVS is gebleken dat Hazrat Khan Khaksar in maart 2011 nog districtshoofd was van een ander district, namelijk Mohmand Dara (een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratieve dossier). Dat u bijgevolg niet zou weten wanneer hij aan de macht kwam of hoe lang hij al districtshoofd is, is erg opvallend. Het doet evenzeer verbazen dat u zijn voorganger dan niet zou kennen aangezien Hazrat Khan net voor uw vertrek uit Afghanistan districtshoofd werd. Het is evenzeer opvallend dat u nauwelijks iets kon vertellen over de gouverneur van Nangarhar. U wist dat hij Gul Agha Sherzai heette, en dacht dat hij afkomstig is van Sherzad (CGVS, p. 15). In werkelijkheid is Gul Agha Sherzai afkomstig van de provincie Kandahar. Voorts diende u te bekennen niet te weten hoe lang hij al gouverneur is van Nangarhar (CGVS, p. 15). Dat u zelfs over de gouverneur, een erg bekend persoon in uw provincie, zo weinig informatie kan geven, is uiterst merkwaardig. U kon voorts geen enkele naam opnoemen van actieve talibanstrijders of – commandanten in uw regio. U bevestigde hun aanwezigheid, maar kende hen niet bij naam (CGVS, p. 16). U verwees eerder wel naar een belangrijke talibanstrijder, mullah Dadullah. U kende hem als hoofd van de taliban, maar anderen bleek u niet te kennen (CGVS, p. 13). Deze persoon kan echter moeilijk als actieve talibanleider uit uw regio beschouwd worden. Hij is namelijk afkomstig van de provincie Uruzgan, en was voornamelijk actief in de provincies Kandahar, Helmand, Zabul en Uruzgan en in het Pakistaanse Noord-Waziristan. Bovendien kwam hij al om het leven in 2007 (een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratieve dossier). Ook over de activiteiten van de taliban bleef u erg oppervlakkig. U verklaarde dat ze meestal mensen aanvallen die samenwerken met de Amerikanen en de autoriteiten. Deze verklaring overstijgt de algemeenheid echter niet. Wanneer u dan om een concreet voorbeeld werd gevraagd van dergelijke aanval diende u te bekennen dat niet meer te weten (CGVS, p. 17). Uw kennis over de taliban en hun activiteiten in uw regio is erg ontoereikend. U kon verder wel enkele incidenten opnoemen waarbij de Amerikanen en de taliban betrokken waren, waardoor het volgens u onveilig is in uw district (CGVS, p. 16). Het is echter uiterst merkwaardig dat u dan nergens spontaan aanhaalde dat er in januari 2010 in Mazina, een volgens u nabij gelegen dorp (CGVS, p. 13), een bom ontplofte waarbij verschillende kinderen en een politieagent om het leven kwamen en 82 gewonden vielen. Dit incident resulteerde zelfs in een grote opstand tegen de aanwezigheid van de buitenlandse troepen in Afghanistan (een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratieve dossier). Ook uw kennis over gebeurtenissen in uw regio is weinig toereikend. Zo werd er volgens u nergens aan heropbouw gedaan in het district. Naast families die hun eigen huizen bouwden, gebeurde er blijkbaar niets (CGVS, p. 14). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat er in Rodat verschillende projecten uitgevoerd werden tijdens uw aanwezigheid aldaar. Dat u, die beweerde gewerkt te hebben in het constructiebedrijf van uw familie, zelfs niet op de hoogte bleek te zijn van bouwprojecten in uw eigen district is erg vreemd. Ook wanneer er gepeild werd naar de laatste parlementsverkiezingen in Afghanistan verwees u naar die van 1384 (2005) (CGVS, p. 17). Gezien u beweerde dat u pas in het jaar 2011 Afghanistan verlaten hebt, moet u toch op de hoogte zijn van de laatste parlementsverkiezingen die in het jaar 2010 plaatsvonden. Dat dit zomaar aan u zou voorbijgegaan zijn is erg vreemd. U wist evenmin waar er dan in Rodat gestemd kon worden (CGVS, p. 17). Dit is erg opvallend daar er blijkbaar drie stemkantoren waren in Sharshaie en zelfs één in uw school Ahdad (een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratieve dossier). Volgens u won een vrouw toen de verkiezingen, namelijk Amina Wayand (CGVS, p. 17). Uit de informatie blijkt echter dat Amina Wayand helemaal niet werd verkozen in 2005 in Nangarhar (een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratieve dossier). Dat u niet meer concrete informatie over aanslagen en belangrijke gebeurtenissen in uw regio wist te verschaffen, maakt u bewering uit deze regio afkomstig te zijn, weinig geloofwaardig.

U wist bovendien uw profiel van medewerker in een constructiebedrijf van uw familie in Nangarhar niet aannemelijk te maken. U legde uiterst vage en oppervlakkige verklaringen af zowel over uw eigen tewerkstelling als over het familiebedrijf Shahi Kot Construction Company. Uw algemene kennis over het bedrijf vertoonde opvallende hiaten. Zo wist u niet met wie uw vader zijn eigen bouwbedrijf oprichtte. Het zou een vriend van uw vader geweest zijn, maar u kende hem niet bij naam. Ook hoe zij elkaar kenden bleek u niet te weten (CGVS, p. 7). Na de dood van uw vader stapte uw broer in de zaak

omdat hij ingenieur was. U wist echter niet waar uw broer zijn studies deed en wanneer hij afstudeerde (CGVS, p. 7). Volgens u werkte jullie bedrijf samen met PRT. U wist echter niet welke nationaliteit de medewerkers van PRT hadden waar jullie mee samenwerkten. Evenmin kon u toelichten hoe jullie bedrijf in contact was gekomen met PRT en welke contacten het bedrijf had met de buitenlanders (CGVS, p. 8). U gevraagd hoe u wist dat het bedrijf samenwerkte met PRT stelde u vaagweg dat zij brieven stuurden naar het bedrijf. U wist echter niet wat er in hun brieven stond (CGVS, p. 8). Ook over de manier waarop de buitenlanders hun bouwprojecten opvolgden kreeg u niets gezegd (CGVS, p. 9). Volgens u had jullie bedrijf een eigen website, maar die kende u zelf niet evenmin als het emailadres (CGVS, p. 11). U kon zelfs het logo van het bedrijf niet omschrijven. U dacht dat het een stempel was met de tekst: "Shahi Kot Construction Company Limits". Echter, op het door u voorgelegde document met het logo op staat nergens 'limits' vermeld. Ook het beschrijven van de kleuren van jullie logo bleek u niet te kunnen (CGVS, p. 11). U diende tevens te bekennen dat u niet wist hoeveel werknemers het bedrijf in dienst had (CGVS, p. 10). Dat u dermate weinig kennis bezit over het naar eigen zeggen familiebedrijf waarvoor u zelf ook werkte, is helemaal niet aannemelijk. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan het door u voorgehouden profiel. Ook over de projecten van het bedrijf diende u zich erg op de vlakte te houden, hetgeen verdere twijfels oproept bij uw bewering ooit zelf voor dit bedrijf te hebben gewerkt. U noemde een drietal projecten op, maar u slaagde er niet in andere naar voren te brengen (CGVS, p. 9). Eveneens mag het verbazen dat u slechts één ander bouwbedrijf kon opnoemen in Jalalabad. Andere bleek u niet te kennen (CGVS, p. 9). Hoewel u eerder verklaarde dat jullie bedrijf niet het enige was die voor de buitenlanders werkte, slaagde u er niet in om naast Safi Construction nog andere bedrijven op te sommen (CGVS, p. 9). In werkelijkheid is er een groot aantal bouwbedrijven actief in Nangarhar. Bovendien is het erg vreemd dat u zelfs geen enkel bouwbedrijf kon opnoemen dat actief was in uw eigen district (CGVS, p. 9). Indien uw familie werkelijk een bouwbedrijf oprichtte in Nangarhar en dagelijks bezig was met heropbouw en bouwprojecten moet u hier toch zeker oog voor hebben gehad.

Tot slot legde u ook wat betreft uw vertrekdatum uit Afghanistan en uw reisweg merkwaardige en weinig geloofwaardige verklaringen af. Zo wist u niet precies op welke datum u zou vertrokken zijn uit Afghanistan, maar zei u dat het in de zomer van 1390 (juni-september 2011) moet geweest zijn (CGVS, p. 4). U verklaarde verder dat u in totaal één jaar onderweg was van Afghanistan naar België (CGVS, p. 4). Echter, u kwam reeds op 26 maart 2012 aan in België, hetgeen betekent dat, indien u werkelijk één jaar onderweg was, u Afghanistan veel eerder hebt verlaten dan u verklaarde tijdens het gehoor. U zou met uw eigen paspoort met visum van Afghanistan naar Iran gereisd zijn (CGVS, p. 5). U vroeg een paspoort aan om Afghanistan te verlaten omwille van uw problemen. Gevraagd wanneer u dan het paspoort aanvraag beweerde u dat helemaal niet meer te weten (CGVS, p. 5). Het is weinig aannemelijk dat wanneer u zelf een paspoort aanvraagt met het oogmerk uw land te kunnen verlaten door problemen, niet meer zou weten wanneer u dit deed. Ook uw verklaringen over de manier waarop u het verkreeg zijn weinig geloofwaardig. U zou erg veel moeilijkheden gehad hebben voor ze u een eigen paspoort uitreikten in Afghanistan. Het is dan ook bevreemdend dat u er in slaagde om op het korte tijdsbestek van vijf dagen een paspoort in ontvangst te nemen (CGVS, p. 5). Volgens u kreeg u uiteindelijk een paspoort omdat u verklaard had een eigen bedrijf te hebben en om economische redenen wilde reizen (CGVS, p. 5). U wist echter niet aannemelijk te maken daadwerkelijk een eigen bedrijf te hebben gehad in Nangarhar waardoor ook uw verklaringen over de manier waarop u uw paspoort verkreeg niet geloofwaardig zijn. Hierbij dient nog te worden vermeld dat u het paspoort niet kan voorleggen, naar eigen zeggen omdat het door de smokkelaar zou zijn afgenomen.

Bovenstaande opmerkingen leiden tot de conclusie dat u uw asielrelaas onvoldoende aannemelijk hebt gemaakt, waardoor u niet in aanmerking komt voor de toekenning van de status van vluchteling. U legde geen documenten voor die deze conclusie eventueel ongedaan zou kunnen maken. Zo legde u een taskara voor ter staving van uw identiteit. Zoals blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt kan aan Afgaanse documenten slechts weinig bewijswaarde worden toegekend. Immers, uit de informatie blijkt dat Afgaanse (identiteits-)documenten middels corruptie gemakkelijk in en buiten Afghanistan te verkrijgen zijn en dat valse documenten vaak niet van authentieke te onderscheiden zijn. Bovendien bleek u deze taskara verkregen te hebben in Kabul en niet in Rodat, de plaats waar u geboren en getogen zou zijn (CGVS, p. 2, 3). Deze taskara volstaat dan ook niet om bovenstaande appreciatie van uw asielaanvraag in positieve zin te wijzigen. De overige documenten kunnen uw asielrelaas slechts ondersteunen bij geloofwaardige verklaringen, hetgeen niet het geval is. U legde enkele zeer onduidelijke documenten voor van uw broer alsook een dreigbrief van de taliban gericht aan uw broer. U wist echter geen van deze documenten concreet toe te lichten of te beschrijven (CGVS, p. 11, 12). De vergunning van het bouwbedrijf is slechts een kleurenkopie. De bewijswaarde van een kopie is eveneens relatief. Hierbij dient nog te worden vermeld dat deze documenten slechts waarde hebben indien zij gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is.

Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontfangen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u reeds sinds lange tijd niet "meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig "middel" voert verzoeker de schending aan van de motiveringsplicht.

Hij merkt vooreerst op dat hij geenszins heeft gelogen over zijn leeftijd, doch steeds te goeder trouw was in de verkeerde veronderstelling minderjarig te zijn. Hij stelt dat hij zijn geboortedatum niet kende en dat hij verklaarde dat hij ongeveer zeventien jaar oud was omdat zijn moeder hem dat had verteld en hij dit als de waarheid had aangenomen. Het feit dat uit de wetenschappelijke testen blijkt dat hij

meerderjarig is, doet volgens hem dan ook geen afbreuk aan zijn algehele geloofwaardigheid. Zijn verklaringen mogen bijgevolg niet in twijfel worden getrokken en hij dient dan ook het voordeel van de twijfel te genieten, zo meent verzoeker.

Betreffende het gebrek aan kennis merkt verzoeker op dat hij wel degelijk in staat was om verschillende dorpen in de buurt van Sharshaie op te sommen. Verzoeker oppert dat hij *“dichtbijzijnde en niet dichtstbijzijnde”* dorpen had *“begrepen van de tolk”*. Uit zijn opsomming van de dorpen zoals Mazina, Bari, Jabo en Akhonzadgan blijkt volgens hem afdoende dat hij uit Sharshaie afkomstig is en er een geografische basiskennis op nahoudt. Dit geldt ook, zo vervolgt hij, voor wat betreft de omliggende districten van Rodat. Verzoeker dacht dat er gepeild werd naar dichtbijzijnde districten en Lal Por en Goshta liggen dicht bij Rodat. Volgens verzoeker kan er bezwaarlijk van hem verwacht worden dat hij weet welke organisatie een bepaalde weg heeft geasfalteerd. Hij wijst erop dat eerst zijn vader en nadien zijn broer het constructiebedrijf leidde en hij enkel chauffeur was.

Verzoeker is van mening dat er evenmin van hem kan worden verwacht dat hij een gedetailleerde politieke kennis heeft van zijn omgeving. Hij merkt op een politieke basiskennis van zijn streek te hebben, doch stelt dat er van hem niet kan worden verwacht dat hij de exacte ambtstermijnen van bepaalde politici kan opsommen. Voorts poneert verzoeker dat hij wel hun namen kende, doch weinig kon zeggen over de activiteiten van de lokale politici. Hij is de mening toegedaan dat de doorsnee Belgische burger eveneens niet weet hoe lang zijn burgemeester al aan de macht is en wat deze dagdagelijks doet. Hetzelfde geldt voor wat betreft de activiteiten van de taliban, aldus verzoeker die opwerpt dat aangezien hij geen deel uitmaakt van de taliban hem bezwaarlijk kan verweten worden dat hij niet weet welke activiteiten zij exact uitoefenen. Bovendien kon hij verschillende incidenten opnoemen waarbij de Amerikanen en de taliban betrokken waren.

Betreffende het feit dat hij weinig gedetailleerde informatie kan geven over het bedrijf dat zijn vader destijds oprichtte, wijst verzoeker erop dat hij nooit enige administratieve of boekhoudkundige job binnen het bedrijf heeft uitgeoefend. Daarenboven, zo voegt hij eraan toe, kan hij niet lezen, waardoor niet van hem kan worden verwacht dat hij het e-mailadres kan spellen of dient te weten wat er in de dreigbrieven staat. Aangaande zijn gebrekkige kennis over de bouwsector wijst verzoeker erop dat zijn vader en zijn broer wel actief betrokken waren in die sector, doch hijzelf niet. Voorts laat hij gelden dat de periode juni 2011 tot maart 2012 negen maanden beslaat waardoor de door hem opgeven periode van 1 jaar dus zeker niet *“veel eerder”* is zoals in de bestreden beslissing wordt vermeld. Verzoeker, die ook opmerkt dat hij zijn paspoort versneld verkreeg door 100 dollar te betalen, besluit dat zijn verklaringen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten en zijn relaas geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden bevat op het niveau van de relevante bijzonderheden.

2.2. De asielaanvraag van verzoeker wordt door het Commissariaat-generaal afgewezen om redenen dat: (i) aan zijn beweerde minderjarigheid geen geloof kan worden gehecht, (ii) aan zijn beweerde verblijf in het district Rodat in de provincie Nangarhar geen geloof kan worden gehecht, (iii) hij zijn profiel van medewerker in het constructiebedrijf van zijn familie in Nangarhar niet aannemelijk maakt, (iv) hij weinig geloofwaardige verklaringen aflegde betreffende zijn vertrekdatum uit Afghanistan en zijn reisweg, (v) hij aan de hand van zijn verklaringen zijn nood aan bescherming niet aannemelijk maakt, en (vi) de door hem aangebrachte documenten niet van aard zijn voormelde conclusies te wijzigen.

2.3. In de bestreden beslissing wordt terecht vastgesteld dat aan verzoekers beweerde verblijf in het dorp Sharshaie in het district Rodat, provincie Nangarhar, waar hij volgens zijn verklaringen heel zijn leven tot aan zijn vertrek uit Afghanistan zou hebben gewoond en geleefd, geen geloof kan worden gehecht.

Immers, in de eerste plaats geeft verzoeker blijk van een bijzonder gebrekkige geografische kennis omtrent zijn beweerde regio van herkomst. Gevraagd naar het *“dichtste dorp bij”* zijn *“dorp in Rodat”* antwoordde verzoeker Mazina, Baru, Akhonzadgan en Jabo dorp (gehoorverslag, 13). Uit informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt echter dat er tal van andere dorpen op een veel kortere afstand van Sharshaie gelegen zijn, zoals onder meer Ghailjan, Bandeh, Rowghani, Chachi Kala, Kam Baru en Chaghari. Verzoekers huidige bewering dat hij *“dichtbijzijnde en niet dichtstbijzijnde begrepen”* had *“van de tolk”* is niet ernstig en rechtvaardigt geenszins het niet vermelden van een of enkele van de voornoemde dorpen die blijkens voormelde informatie veel dicht bij Sharshaie gelegen zijn. Verzoeker kan bezwaarlijk ernstig voorhouden dat hij *“er een geografische basiskennis op nahoudt”* (*Ibid.*, p. 3), nu ook zijn kennis omtrent de omliggende districten van Rodat zeer gebrekkig en incorrect blijkt. Verzoeker werd tot tweemaal toe gevraagd welke districten aan Rodat *“grenzen”* waarop hij *“Deh*

Bala, Kot, Lal Pur” en *“Goshta”* als antwoord gaf en hij verklaarde er geen andere te kennen (gehoorverslag, 14). Echter, uit de informatie opgenomen in het administratief dossier blijkt dat de districten Goshta en Lal Por niet aan Rodat grenzen. Verzoekers huidig betoog dat hij *“dacht dat er gepeild werd naar dichtbijzijnde districten en Lal Por en Goshta liggen dicht bij Rodat”* is geenszins ernstig nu hij tot tweemaal toe uitdrukkelijk gevraagd werd naar de districten die “grenzen” aan Rodat.

Gelet op verzoekers bewering zijn hele leven in het district Rodat te hebben gewoond en bovendien als chauffeur werkzaam geweest te zijn op het constructiebedrijf van zijn vader met kantoren in Jalalabad en Kabul, ten gevolge waarvan hij zijn oom moest voeren naar projecten in verschillende districten, kon van verzoeker een uitgebreide en correcte kennis omtrent deze regio en haar omgeving worden verwacht. Minstens en inzonderheid kon worden verwacht dat hij het district Bihsud zou kennen dat verzoeker meermaals zou hebben doorkruist om naar Jalalabad te gaan, waar hij soms bij zijn tante op bezoek ging, een aanvraag voor een taskara indiende, zijn oom voor een project diende te vervoeren en waar het constructiebedrijf van zijn familie een vestiging zou hebben (gehoorverslag, 4, 5, 7 en 8). Gelet op zijn voorgehouden functie als chauffeur binnen het constructiebedrijf van zijn familie dat zich bezighield met de aanleg van wegen en de opbouw van basissen, is het tevens niet aannemelijk dat verzoeker zeer vaag bleef over de staat van de wegen in zijn district en zelfs niet bij benadering kon zeggen in welke periode en door wie de weg van Torkham naar Jalalabad werd geasfalteerd, de weg die hijzelf nam vanuit Rodat (*Ibid.*, p. 14).

Daarnaast blijkt verzoeker nauwelijks iets af te weten over invloedrijke personen actief in de regio Rodat. Zo kende hij wel Hazrat Khan Khaksar, het districtshoofd van Rodat maar kon hij voor het overige nauwelijks of geen verdere toelichting over deze persoon geven, wat precies zijn taken zijn en tot welke politieke partij hij behoort (*Ibid.*, p. 15). Verzoeker blijkt in het geheel niet te weten sinds wanneer voornoemd persoon het districtshoofd van Rodat is en wie zijn voorganger was (*Ibid.*). Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Hazrat Khan Khaksar in maart 2011 nog districtshoofd was van een ander district en pas net voor verzoekers vertrek uit Afghanistan in het district Rodat aan de macht kwam. Ook met betrekking tot de persoon van de gouverneur van Nangarhar blijkt hij erg onwetend. Verzoeker kent weliswaar diens naam, Gul Agha Sherzai, doch weet niet hoe lang deze al de gouverneur van zijn provincie is en verklaarde verkeerdelijk dat hij uit Sherzad afkomstig zou zijn (*Ibid.*, p. 15), terwijl hij in werkelijkheid uit de provincie Kandahar afkomstig is, zo blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Verzoeker kan, gelet op deze vaststellingen, bezwaarlijk ernstig voorhouden *“een politieke basiskennis van zijn streek”* te hebben. Dit geldt des te meer nu hij foutief verklaarde dat de laatste parlementsverkiezingen in Afghanistan in 2005 plaatsvonden (gehoorverslag, 17). Deze vonden immers in 2010 plaats, niet erg lang voor verzoeker beweerdelijk zijn land van herkomst in 2011 zou hebben verlaten. Verzoeker verklaarde verkeerdelijk dat de verkiezingen van 2005 door Amina Wayand werden gewonnen en ook wist hij niet waar er toen in Rodat kon gestemd worden (*Ibid.*, p. 17) terwijl er in zijn beweerde dorp van herkomst liefst drie stemkantoren waren, waarvan één zelfs in de school waar hij enkele jaren les zou hebben gelopen.

Ook met betrekking tot de aanwezigheid van de taliban en hun activiteiten in zijn regio bleef verzoeker erg vaag. Verzoeker bevestigde hun aanwezigheid en verklaarde dat eerst zijn broer en nadien hijzelf problemen met hen kende. Hij kon echter geen enkele naam van actieve talibanstrijders of -commandanten in zijn regio opnoemen (gehoorverslag CGVS 18 juli 2012, p. 16). Hij had enkel weet van een belangrijke talibanstrijder, Mullah Dadullah genaamd, die volgens hem de *“chief van de taliban”* zou zijn (*Ibid.*, p. 13). Blijkens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat deze persoon al in 2007 om het leven kwam en afkomstig zijnde uit de provincie Uruzgan voornamelijk actief was in de provincies Kandahar, Helmand, Zabul en Uruzgan alsook in het Pakistaanse Noord-Waziristan. Derhalve kan Mullah Dadullah, in het licht van deze informatie, geenszins beschouwd worden als een actieve talibanleider uit verzoekers beweerde regio van herkomst. Ook met betrekking tot de activiteiten van de taliban in zijn omgeving bleef verzoeker erg oppervlakkig. Hij kon geen concreet voorbeeld van een aanval op de politie geven (gehoorverslag, 17) en repte, toen men hem naar concrete voorbeelden van gevechten tussen de taliban en de Amerikanen vroeg, met geen woord over de ontploffing van een bom in het nabij gelegen dorp Mazina in januari 2010, waarbij verschillende kinderen en een politieagent om het leven kwamen en 82 gewonden vielen en dat tot een grote opstand leidde tegen de aanwezigheid van buitenlandse troepen in Afghanistan.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde regio van herkomst kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan het asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Zoals de bestreden beslissing terecht stelt, is de vaststelling dat verzoeker niet recent uit Afghanistan afkomstig is op zich geen reden om hem het statuut van subsidiaire bescherming te ontfemen. Echter door het feit dat verzoeker als asielzoeker geen reëel beeld biedt op zijn verblijfssituatie en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. De asielzoeker kan, met betrekking tot de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin loopt dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen over een beweerd verblijf in het in het dorp Sharshaie in het Afghaanse district Rodat, behorende tot de provincie Nangarhar, tot aan zijn vertrek uit Afghanistan in 2011 zodat er geen duidelijkheid is over zijn feitelijke herkomst. Er is immers geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen immers buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in buurlanden Iran of Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in Tajikistan, Rusland, Dubai of India. Los daarvan is ook het aantonen van de laatste verblijfplaats binnen het land van herkomst onontbeerlijk vermits er op grond van artikel 48/5,   3 van de vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien verzoeker afkomstig is uit een streek waar geen risico aanwezig is. Bij gebrek aan elementen betreffende de herkomst van een kandidaat-vluchteling kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden verleend (RvS 15 oktober 2008, beschikking nr. 3.412) .

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientig januari tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER